

Nr 34, poz. 293) zmienionej dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 86) i dekretem z dnia 11 kwietnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 66), po wyrazie „Katowice” wstawia się wyraz „Kielce”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 lipca 1945 r., a dla przedsiębiorstw i zajęć, na które nabyte zostały karty rejestracyjne na rok 1945 przed

dnem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, od dnia 1 stycznia 1946 r.

Minister Administracji Publicznej
Władysław Kiernik
Minister Aproprowizacji i Handlu
Jerzy Sztachelski
Minister Przemysłu
Hilary Minc
Minister Skarbu
Konstanty Dąbrowski

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 września 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Aproprowizacji i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Administracji Publicznej o sposobie przedstawiania kandydatów na ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych, trybie powoływania ławników i zasadach powoływania poszczególnych ławników na posiedzenia sądowe.

Na podstawie art. 77 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej wzywa w drodze obwieszczenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim, czynne w okręgu danego sądu organizacje zawodowe pracowników oraz izby przemysłowo-handlowe, izby rzemieślnicze i izby rolnicze oraz stowarzyszenia zawodowe pracodawców, nie-reprezentowane w tych izbach, tudzież zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz instytucje państwowe i samorządowe, o ile ich pracownicy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, aby przedstawiły w oznaczonym terminie listy kandydatów na ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych.

Wezwania powyższego dokonywa się po raz pierwszy niezwłocznie po ustanowieniu okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych (art. 8 §§ 1 i 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych), a następnie co trzy lata, co najmniej na dwa miesiące przed upływem okresu, na który byli powołani ławnicy w poszczególnym okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych (art. 72 § 1 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych).

Stowarzyszenia zawodowe pracowników mogą składać wspólne listy kandydatów.

To samo dotyczy organizacji pracodawców.

§ 2. Wezwanie o przedstawienie listy kandydatów winno obejmować:

- 1) liczbę ławników danego sądu,
- 2) okręg danego sądu,

3) wymogi, którym mają odpowiadać kandydaci (art. 73 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych),

4) termin złożenia list kandydatów,

5) skutki prawne uchylecia się stowarzyszeń (organizacji) zawodowych od przedstawiania w oznaczonym terminie kandydatów (art. 72 § 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych).

§ 3. Termin do przedstawienia list kandydatów nie może być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia ogłoszenia obwieszczenia w Monitorze Polskim.

§ 4. Do list kandydatów należy dołączyć oświadczenie, że kandydaci odpowiadają wymogom, przewidzianym w art. 73 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych.

§ 5. Uprawnieni do przedstawiania list kandydatów składają je wraz z załącznikami Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, przy czym powinni:

1) złożyć oświadczenie, że są czynni w okręgu danego sądu,

2) podać — o ile chodzi o listy kandydatów z grupy pracowników — liczbę robotników i pracowników umysłowych zrzeszonych w organizacji zawodowej pracownicej i zatrudnionych w okręgu danego sądu,

o ile zaś chodzi o listy kandydatów z grupy pracodawców — dane orientacyjne o liczbie pracowników, zatrudnionych w okręgu danego sądu przez ogół członków organizacji zawodowej pracodawców względnie przez zjednoczenia przedsiębiorstw oraz instytucje państwowe i samorządowe.

W razie wątpliwości Minister Pracy i Opieki Społecznej może żądać uzupełnienia danych, wymienionych w § 4 i w pkt 1 i 2 niniejszego paragrafu, w terminie siedmiodniowym licząc od dnia doręczenia wezwania pod rygorem, że niedotrzymanie terminu lub udzielenie niedostatecznych wyjaśnień pociągnie za sobą odrzucenie listy kandydatów danej organizacji.

§ 6. Na podstawie zgłoszonych list kandydatów Minister Pracy i Opieki Społecznej przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości wniosek co do powołania ławników okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych. Wniosek powinien uwzględniać wszystkie ważniejsze gałęzie pracy, istniejące w okręgu danego sądu.

Na podstawie tego wniosku Minister Sprawiedliwości powołuje ławników okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych.

§ 7. Minister Sprawiedliwości po powołaniu ławników przysyła listy, zawierające nazwiska i miejsce zamieszkania ławników, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, prezesowi Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, prezesowi właściwego okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych i wszystkim uprawnionym do przedstawiania list kandydatów, którzy z tego uprawnienia skorzystali.

§ 8. Prezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych oznacza z góry na czas odpowiedni, nie dłuższy niż trzymiesięczny, terminy posiedzeń sądu i ustanawia dla każdego posiedzenia imienny skład kompletu sądującego, z uwzględnieniem art. 13 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych oraz przestrzegając w miarę możliwości równomiernej kolejności przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach. Do każdego posiedzenia należy wyznaczyć imiennie podwójną liczbę ławników (lista kompletów posiedzeń), przy czym wymieniony na drugim miejscu bierze udział w posiedzeniu w razie niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu przez ławnika, wymienionego na pierwszym miejscu.

Przy ustanawianiu list kompletów posiedzeń należy, o ile możliwości, mieć wzgląd na rodzaj spraw spornych tudzież na słuszne życzenia ławników, którzy mogą wskazać te dni tygodnia lub miesiąca, w których udział w posiedzeniach sądu byłby dla nich niemożliwy lub połączony z trudnościami.

Kolejność udziału w posiedzeniach ławników, mieszkających poza siedzibą sądu, należy wyznaczać w taki sposób, aby nie byli zmuszeni zbyt często w jednym miesiącu udawać się do siedziby sądu.

§ 9. Od ustanowionej kolejności należy odstąpić tylko wtedy:

1) gdy odbyć się mają posiedzenia nadzwyczajne, w programie posiedzeń nieprzewidziane,

2) gdy odroczone rozprawa ma być prowadzona przed tym samym kompletem.

3) gdy rodzaj sprawy wymaga współudziału ławników, należących do tej samej lub podobnej gałęzi pracy, co skarżący.

§ 10. Jeżeli do okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych wpływają sprawy z pewnej gałęzi pracy w takiej ilości, że wyznaczone dni posiedzeń będą wypełnione tego rodzaju sprawami, należy na ławników mających wziąć udział w tych posiedzeniach wyznaczać osoby należące do tej lub zbliżonej gałęzi pracy.

§ 11. Listę kompletów posiedzeń należy doręczyć co najmniej na 10 dni przed terminem pierwszego posiedzenia wszystkim ławnikom, których udział w posiedzeniach jest w niej przewidziany.

Doręczenie listy kompletów posiedzeń stanowi zarazem wezwanie ławników do przybycia na posiedzenia w dni, w tej liście oznaczone.

§ 12. W razie potrzeby przybrania ławników do udziału w posiedzeniu, nieprzewidzianym w liście kompletów posiedzeń, prezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych wzywa ich na to posiedzenie osobnym pismem, telegraficznie lub telefonicznie.

§ 13. Lista kompletów posiedzeń powinna zawierać pouczenie, obejmujące treść art. 82 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych oraz § 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Ławnik obowiązany jest o każdej zmianie swego zamieszkania oraz o utracie charakteru przedstawiciela tej grupy, z której był powołany, zawiadomić prezesa okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych w ciągu trzech dni.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej

Jan Stańczyk

Minister Sprawiedliwości

Henryk Świątkowski